Succesele strălucite obţinute prin indeplinirea Planului economic de Stat al U.R.S.S. in cel de al doilea trimestru al anului 1949, in republicile unionale

de I. UŞURENCO

Aproape în acelaş timp cu publicarea Comunicatului Direcţiunii Statistice Centrale de pe lângă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. cu privire la rezultatele îndeplinirii planului economic pe cel de al doilea trimestru al anului 1949, au fost publicate în presa sovietică, datele oficiale asupra rezultatelor îndeplinirii acestui plan în republicile unionale.

Acest comunicat demonstrează în mod convingător că industria, agricultura, transportul şi comerţul, progresează continuu în toate republicile unionale.

Un interes deosebit prezintă comunicarea Direcţiunii Statisticii a R.S.F.S.R. In toate domeniile economiei naţionale, au fost atinse în al doilea trimestru, noui şi strălucite succese. Industria de stat, republicană şi locală, a îndeplinit planul stabilit de către guvern cu 106%, iar cooperaţia de meşteşugari şi cooperaţia invalizilor — cu 107%. Industria R. S. F. S. R. a produs în al doilea trimestru, peste plan o cantitate uriaşă de materiale de construcţie, ţesături de lână şi in, tricotaje, maşini de scris, veselă, mezeluri, patiserii şi alte produse industriale. Producţia industriei de stat, republicane şi locale a R.S.F.S.R., a crescut în al doilea trimestru al anului 1949 cu 11%, în comparaţie cu al doilea trimestru al anului 1949.

Agricultura R. S. F. S. Ruse a obţinut deasemeni mari succese. Colhozurile, staţiunile de maşini şi tractoare, sovhozurile au efectuat însămânţările de primăvară, în perioade scurte, asigurând o calitate înaltă a muncilor agricole. Suprafeţele de însămânţare din anul 1949, ale colhozurilor şi sovhozurilor, constitue conform datelor preliminare, 4, 8 milioane hectare, în comparaţie cu anul 1948. Colhozurile, leshozurile (sovhozuri forestiere) din regiunile de stepă şi de silvo stepă ale părţii europene a R.S.F.S.R. au depăşit cu mult planul din anul curent, al sădirii de perdele forestiere de protecţie, ale câmpurilor.

Succese tot atât de însemnate a obţinut în al doilea trimestru al anului 1949, agricultura Ucrainei Sovietice. Producţia celor mai importante ramuri industriale, a crescut în Ucraina, în comparaţie cu cel de al doilea trimestru al anului 1948, în felul următor : la fontă — cu 38%, la oţel — cu 55% la laminate — cu 68%, la cox — cu 36%, la minereuri de fier — cu 26%, la minereuri de mangan — cu 60%, la cărbuni cu 19%, la tractoare — cu 62%, la locomotive — cu 44%. A crescut deasemeni şi producţia plugurilor de tractoare, a combinelor de grâu, a ţesăturilor de bumbac şi lână, a ciorapilor de damă, copii şi bărbăteşti, a încălţămintei de piele. Producţia globală a întregei industrii a Republicii Sovietice Ucrainiene, a crescut cu 35%, în comparaţie cu al doilea trimestru al anului 1948.

In al doilea trimestru al anului 1948 Belorusia, Georgia, Azerbaidjanul, Armenia, Uzbekistanul, Turkmenia, Kirghizia, Kazahstanul, Tadjikistanul, Letonia, Lituania, Estonia, R.S.S. Moldovenească şi R.S.S. Karelo-Finlandeză, au îndeplinit deasemeni cu succes şi au depăşit planul desvoltării economiei naţionale.

STRANGEREA IN MASA A RECOLTEI

Majoritatea regiunilor Uniunii Sovietice au început să strângă de curând o recoltă bogată. Au sosit zilele de muncă febrilă, nu numai în colhozurile şi sovhozurile Asiei Centrale, Transcaucaziei, părţii europene a Uniunii Sovietice, şi în ale Siberiei. Pe întinsele ogoare siberiene, se lărgeşte frontul lucrărilor de strângere a recoltei.

După ploile îmbelşugate a început un timp călduros, însorit. Secara de toamnă se coace repede, iar spicul grâului de primăvară e plin cu rod îmbelşugat.

In Caucazul de Nord, Ucraina, Siberia, în regiunile dealungul Volgii şi în alte regiuni ale Uniunii Sovietice, se desfăşoară întrecerea socialistă pentru strângerea recoltei în timpul cel mai scurt şi fără pierderi, pentru îndeplinirea înainte de termen a planului livrărilor de grâu, pentru statul socialist.

Strângerea unei recolte bogate, se află astăzi în centrul atenţiei întregei opinii publice sovietice.

IN U.R.S.S. A LUAT UN MARE AVANT CAMPANIA CONSTRUCŢIEI DE LOCUINŢE

Una din cele mai clare manifestări ale grijii Guvernului Sovietic, pentru creşterea continuă a standardului de viaţă al oamenilor muncii, este marele avânt al campaniei construcţiei de locuinţe în toate regiunile U.R.S.S. Această campanie se desfăşoară în decursul întregului an. Totuşi în timpul verii ea capătă, natural, o amploare foarte mare. Se construesc pretutindeni case de locuit. Se ştie că cotropitorii fascişti au distrus sau ars în U.R.S.S. sute de oraşe, zeci de mii de comune şi sate, au lipsit de adăpost circa 25 milioane oameni. In cei patru ani care au trecut după terminarea războiului, au fost prefăcute sau construite, milioane de case. Numai în primii trei ani ai planului cincinal postbelic, în oraşele muncitoreşti ale U.R.S.S. au fost date în exploatare 51 milioane metri pătraţi de suprafaţă locativă, iar în localităţile rurale, au fost construite sau refăcute 1.600.000 case. O vastă campanie de refacere a locuinţelor, a fost efectuată la Leningrad, Stalingrad, Kiev, Minsk, Talin, Rostov, pe Don şi Kursk, Voroşilovgrad şi în alte oraşe. A crescut considerabil, în comparaţie cu perioada antebelică, suprafaţa locativă din Celeabinsk, Novosibirsk, Omsk, Karaganda şi din alte centre industriale ale ţării. Moscova, unde se extinde din ce în ce mai mult construcţia clădirilor cu multe etaje, a devenit de nerecunoscut.

Campania construcţiei de locuinţe în U.R.S.S. se efectuează cu un deosebit succes, în perioada postbelică, pentru că ea se sprijină pe o bază industrială solidă. Ţara Sovietică a înarmat şi continuă să înarmeze pe constructorii de locuinţe, cu cea mai modernă tehnică, cu excavatoare puternice, cu macarale de turn, compresoare, ascensoare rapide, conveiere, maşini de amestecat materiale, stropitoare mecanice de vopsea. Utilajul de construcţie fabricat în uzinele sovietice, uşurează mult munca constructorilor şi permite a se efectua construcţia de case de locuit prin cele mai rapide metode.

Guvernul Sovietic şi Partidul Comunist (b) al U.R.S.S. acordă campaniei construcţiei de locuinţe, o foarte mare atenţie. Printr'o măsură a Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. s'a înfiinţat recent Ministerul Unional al construcţiei civile, însărcinat cu conducerea operei de planificare a construcţiilor în oraşe, de îmbunătăţire a arhitecturii şi de creştere a calităţii muncilor. In U.R.S.S. se face totul pentru a asigura pe toţi oamenii muncii, cu locuinţe cât mai bine amenajate şi mai confortabile.

SE INTORC COPII DELA MUNTE ŞI DELA MARE

Ultima serie de copii trimişi de Ministerul Muncii şi Prevederilor Sociale în staţiunile de pe litoral şi localităţile de munte, s'a reintors ieri după amiază în Capitală, cu trenuri speciale puse la dispoziţia ministerului de către Departamentul Căilor Ferate.

In gara de Nord copiii întorşi dela odihnă au fost primiţi de către reprezentanţii ministerului.

CONCERT DE MUZICĂ SOVIETICĂ LA POSTURILE ROMÂNEŞTI DE RADIO

Posturile de Radio România şi Radio Bucureşti I, transmit Marţi, 6 Septembrie 1949, la orele 21—22, un concert de muzică sovietică (magnetofon), cu următorul program:

Uvertură pe teme lituaniene de Talat-Kelps, cântă Orchestra Simfonică Mare a Comitetului de Radio al Uniunii Sovietice, dirijată de Kleniţkis, arie din opera „Fata de zăpadă" de Rimski Korsakov, interpretează Kozlovski; un fragment din suita „O zi în pădure" de Vasilenco, execută Orchestra de instrumente populare dirijată de Osipov; „Moscova mea" fantezie de Dunaevski, executată de Ansamblul de cântece şi jocuri dirijat de autor; „Sunetele serii", melodie aranjată de Volkov, interpretează Pirogov; concertul pentru pian şi orchestră de Arenski: I. Allegro majestuoso. 2. Andante con motto. 3. Scherzo şi Allegro molto, cântă Orchestra Simfonică a Comitetului de Radio al Uniunii Sovietice, dirijată de Gorciakov, solist: Ghinzburg. (Agerpres).

REALIZĂRILE SOCIETĂŢII DE GAZ METAN

Lucrări de prospecţiune, foraj şi instalaţii de conducte noui

Planul de Stat pe anul 1949 a prevăzut poziţii foarte importante pentru foraj şi prospecţiuni, atât în câmpul petrolifer cât şi în câmpul gazelor naturale.

In regiunea Sâncer-Inclăzel forajul începuse încă din anul 1948. In Ianuarie 1949 s'a descoperit la 135 m. adâncime primul strat bogat, cu o presiune de 13 atmosfere. A urmat forajul în regiunea Sân-Paul-Ogra, de pe Valea Mureşului, care continuă.

Concomitent au început explorările în regiunea Tăunj (Târnava-Mică) iar numai după o lună s'a dat de primul strat la 195-240 m. cu o presiune de 24 atmosfere. In luna Iunie a. c. în regiunea Ilimbav (vest de Agnita) s'a atins alt strat la 330-407 m. adâncime, cu o presiune tot de 24 atmosfere.

Forajul a fost extins la Noul-Săsesc pentru 5 sonde cu un total de 5701 m. adâncime. Până la 15 August au fost săpaţi 4400 m. (cu o depăşire de plan de 763 m.).

Pentru 23 August, Mărginenii din jud. Prahova au fost în întrecere cu Vlădenii, având ca obiectiv montarea instalaţiilor la sondele nr. 19 Vlădeni şi nr. 5 Mărgineni. Lucrările trebuiau să fie gata la 22 August.

Angajamentul era destul de îndrăzneţ, pentrucă echipamentele de foraj erau, în parte, încă la sondele neterminate, nr. 21 Vlădeni şi n-rul 4 Mărgineni.

Prin sonda n-rul 21 Vlădeni s'a descoperit un nou orizont de gaze cu un debit de 100.000 m. c. pe zi, (echivalenţi cu 10 vagoane de ţiţei).

PE ŞANTIERELE GHIMBAV ŞI PREDEAL

Pentru 23 August cele două şantiere ale soc. de Gaz Metan şi-au luat angajamentul să execute programul pentru întreaga lună.

Numai până la 15 August însă, s'au realizat din toată lungimea traseului de 40 km.: 26,4 km. de ţeavă sudată (în loc de 18 programaţi pe luna August), 15,44 km. ţeavă montată (în loc de 12,5 km.). Iar izolarea celor 40 km. (lungimea traseului), a fost complect terminată.

ACORDAREA SUSPENDĂRII CONCEDIILOR DE ODIHNĂ

Ministerul Muncii şi Prevederilor Sociale, comunică următoarele:

Cererile făcute de întreprinderi, pentru suspendarea concediilor de odihnă, vor fi rezolvate de către Secţiunile de muncă şi prevederi sociale judeţene.

Oridecâteori se vor prezenta asemenea cereri, secţiunile de muncă şi prevederi sociale judeţene, vor cere avizul sindicatului de care aparţin salariaţii dela întreprinderea care a făcut cererea de suspendare a concediilor, pentru a se aprecia dacă este cazul să se aprobe.

In general, nu se vor acorda asemenea suspendări decât în cazuri absolut necesare pentru bunul mers al producţiei.

Ministerul Muncii şi Prevederilor Sociale mai atrage atenţiunea întreprinderilor cari cer suspendări de concedii pentru a putea face faţă lucrărilor, că pe viitor sunt obligate să ia măsuri din timp pentru ca să nu fie nevoite a recurge la asemenea hotărîri.

Deasemeni se menţionează că art. 5 din Decretul Nr. 314, din 1946, prevede că pe tot timpul cât vor fi suspendate concediile de odihnă, salariaţii vor primi o indemnizaţie egală cu sumele cuvenite pentru zilele de concediu neacordat. (Agerpres).

Noui economii de combustibil realizate de mecanicii şi fochiştii de pe locomotive

Mecanicii şi fochiştii de pe locomotive, din diferite depouri, au pornit întreceri socialiste pentru o cât mai raţională utilizare a locomotivelor pe care le conduce şi pentru obţinerea de economii cât mai substanţiale de combustibil lichid şi uleiuri.

Astfel, câteva echipe de mecanici şi fochişti au isbutit să parcurgă trasee lungi şi grele fără a schimba locomotivele.

Alte echipe au dobândit importante economii de combustibil lichid şi uleiuri.

ECONOMIILE REALIZATE LA DEPOUL PIATRA OLT

In cursul executării Planului de Stat pe trimestrul II personalul de locomotive din depoul Piatra Olt a reuşit să economisească 1045 tone combustibil convenţional şi peste 2.900 kgr. uleiuri.

Iar în prima lună a trimestrului III — adică în luna August a. c. — s'a şi făcut o economie de 360 tone combustibil convenţional, peste şi 1.200 kgr. uleiuri.

In fruntea personalului care a obţinut aceste remarcabile economii se situiază: echipa formată din mecanicii Antonie Stan şi Neagoe Dumitru, cu fochiştii Pătru Ion şi Tănase Alexandru, cu 51 tone combustibil convenţional şi 90 kgr. uleiuri; echipa mecanicilor Ionescu Const. şi Ivan Ilie, cu fochiştii Vlad Ştefan şi Iacob Ion, cu o economie de 47 tone combustibil şi 102 kgr. uleiuri; echipa mecanicilor Petre Ion şi Gorun C-tin, cu fochiştii Dudău Ilie şi Nicolae Ştefan, cu 44 tone combustibil şi 58 kgr. uleiuri.

Echipa mecanicilor Coandă Ştefan şi Stoicescu Tudor, fochiştii fiind Tancu Ion şi Găruiţă Mihai obţin o economie de 39 tone combustibil şi 128 kgr. uleiuri.

Urmează echipele: mecanici Ion Fl. Gheorghe şi Ionescu I. Ion, cu fochiştii Stoican Marin şi Rengaru Dumitru, cu 32 tone combustibil şi 57 kgr. uleiuri; echipa mecanicilor Tuculeanu Gh. şi Pătru Constantin cu fochiştii Dincă Mihalache şi Negru Niculae, etc.

LA DEPOUL SIGHIŞOARA

Şi aici, mecanicii şi fochiştii s'au antrenat în întreceri socialiste, având ca obiect: economie de combustibil şi uleiuri, excluderea reparaţiilor între spălare, disciplină în muncă, ridicarea nivelului profesional şi politic.

Rezultatele întrecerilor s'au soldat în favoareea echipelor de pe locomotivele: 230.039 (cu 90 la sută), 230.224 şi 230. 235 (la egalitate cu 95 la sută), 375.013 cu 95 la sută din angajamentul luat.

Deasemeni au avut loc întreceri între echipe şi individual în rândurile tuturor categoriilor de salariaţi ai depoului CFR Sighişoara.

SE LUCREAZA IN CONTUL ANULUI 1950

Incă din ajunul zilei de 23 August a. c., muncitorii atelierului CFR Lugoj au depăşit Planul de muncă stabilit pentru luna August şi, totodată, au împlinit programul de realizări fixat prin Planul de Stat pe 1949.

Dela 23 August la atelierul de zonă CFR Lugoj se lucrează în contul anului 1950

CUM AU INTÂMPINAT TINERII MUNCITORI DELA INTREPRINDERILE DIN CAPITALĂ CONGRESUL FEDERAŢIEI MONDIALE A TINERETULUI DEMOCRAT

Delegaţi reprezentând tineretul din 101 ţări, participă la Congresul Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat, care s'a deschis la Budapesta. Ei au înţeles să se alăture luptei pentru pace pe care o duc oamenii muncii de pretutindeni, călăuziţi de Marea Uniune Sovietică.

Reprezentanţii tineretului muncitor din întreaga lume vor arăta odată mai mult că tinerii nu mai doresc să fie carne de tun pentru războaiele imperialiştilor, că tinerii de pretutindeni vor să muncească, să construiască, să clădească o viaţă mai bună, mai dreaptă, pentru oamenii muncii din lumea întreagă.

Tinerii muncitori din ţara noastră şi-au înzecit eforturile în muncă în cinstea Congresului dela Budapesta. In fabrici şi în uzine tinerii muncitori au hotărît să întâmpine Congresul cu o „zi record", o zi în care, dând frâu liber elanului lor creator, să producă multe mărfuri şi de bună calitate arătând că speranţa care se pune astăzi în tineret este întemeiată.

Tinerii din ţara noastră au arătat prin „ziua record" că sunt capabili de eforturi uriaşe puse în slujba păcii.

Muncitorii dela „Semănătoarea" sunt in intreceri

Intrând în sălile uzinei „Semănătoarea", eşti impresionat de dragostea cu care lucrează tineretul. Ne apropiem de tânărul Condurache Grigore dela secţia de montat foarfeci, care până la ora 10 era fruntaş în întrecerea „zilei record", depăşise cu 800% norma. La întrebarea noastră: cum a reuşit asemenea record, Condurache răspunde :

— **„Sunt sigur că efortul meu este în slujba păcii, deoarece** în uzina noastră se fabrică unelte agricole, cari ajută la realizarea unei recolte îmbelşugate".

Avea dreptate. Cum poţi să nu depui tot efortul pentru a produce bunuri cari vor ajuta la crearea unei vieţi mai bune a celor ce muncesc ?

In aceiaşi secţie, alt tânăr, Tabuc Ştefan, îl urmează pe Condurache cu o depăşire de 600%.

Sala de lucru este pavoazată, are un aspect de sărbătoare; da, sărbătoare este pentru tinerii muncitori ziua în care pot arăta poporului nostru că tinerii muncitori dela „Semănătoarea" contribue în mod activ la lupta tineretului muncitor pentru pace.

Din oră în oră se fac comunicări între „Semănătoarea" şi „Vulcan" cu privire la întreceri. La ora 10 venise o ştire: tânărul Dragomirescu Constantin dela turnătorie depăşise norma cu 1585% iar tânărul Boancă Ioan cu 1005%.

Această ştire a fost un stimulent pentru cei dela „Semănătoarea". Se vedea în ochii lor dorinţa de a produce cât mai mult pentru poporul muncitor, pentru Patria lor. Intr'adevăr, un elan şi mai mare a cuprins tinerii muncitori. Rezultatele obţinute în orele următoare au fost şi mai bune.

LA UZINELE CHIMICE ROMANE

Tinerii muncitori dela Uzinele Chimice Române sunt antrenaţi de acelaşi efort pe care-l depune tineretul muncitor din ţara noastră. Astfel, tânărul Matei Florea dela secţia articole tehnice a depăşit cu 1000% norma. Era mândru că la masa lui de lucru era drapelul roşu ca semn distinctiv că este fruntaş pe întreaga uzină.

La secţia mănuşi chirurgicale, tânărul Dumitru Pretor muncea de zor. El ştie că nu poate sta deoparte, trebue să se alăture milioanelor de tineri cari prin munca lor dovedesc lumii că tineretul este prea mult absorbit de construirea unei vieţi mai bune a oamenilor muncii, pentru a mai putea fi abătuţi dela acest măreţ ţel, de către aţâţătorii imperialişti la un nou război.

Astfel tineretul muncitor din ţara noastră demonstrează că îndemnat de Partidul Muncitoresc Român este un factor activ în lupta pentru pace, arătând prin efortul pe care-l depune în cinstea Congresului dela Budapesta că oricând va fi capabil de eforturi asemănătoare puse în slujba păcii, a păcii pentru care popoarele, conduse de Uniunea Sovietică, vor lupta până la victorie.

ALEXANDRU DRUCAN

LA ATELIERELE S.T.B.

Tinerii din atelierele S.T.B. şi-au organizat şi ei o „zi record", în cinstea Congresului Mondial al Tineretului Democrat, ce se ţine la Budapesta.

Toţi cei angajaţi în întreceri şi-au pregătit din vreme uneltele şi materialele necesare pentru ca ziua record să aibă cât mai bune rezultate.

Joi, atelierele S.T.B. din şos. Ştefan cel Mare prezentau un aspect de sărbătoare.

La sunarea sirenei de începerea lucrului la orele 6,30, munca începe într'un avânt nestăvilit. Antrenaţi de elanul tineresc, şi cei vârstnici au pornit şi ei întreceri pentru depăşire de normă.

La fiecare oră, megafoanele din ateliere anunţau rezultatele provizorii ale zilei record.

La sfârşitul zilei de lucru, munca celor 73 tineri a fost analizată într'un meeting care s'a ţinut în hala de montaj.

Şedinţa a fost prezidată de Petre Dumitru, care a subliniat importanţa întrecerilor, după care tânăra Gretaş Eugenia, care a participat la Festivalul Mondial al Tineretului Democrat dela Budapesta, a povestit celace a văzut acolo.

Utemistul Virgil Rădulescu, a dat citire listei evidenţiaţilor. In fruntea lor se situiază Buia Savu, strungar, Alexandru Tudorancea, şi Gh. Voit, urmaţi de Andrei Eftimie, Ioan Bincă, Nistor Ioan şi Cristian Suştea.

Printre participanţii la întreceri au fost şi două tinere: Macovei Rodica, care de 6 luni învaţă strungăria la un strung revolver şi a depăşit norma cu 250%, iar Niculina Gavrilă, sudoră a depăşit norma cu 93%.

Şi în atelierele Cale echipa lui Vasile Baboi a depăşit norma cu 335% urmat de Stan Vasile cu 230% şi muncind individual Ilarion Grosu cu 118%.

Urmând astfel pilda gloriosului Comsomol al lui Lenin şi Stalin, tineretul din R.P.R. luptă pentru pace, pentru făurirea unei lumi mai bune, pentru construirea socialismului.

Ş. CH.

ŞASE SĂPTĂMÂNI PRIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Ţăranii muncitori din R.P.R. vorbesc despre măreţele realizări văzute in U.R.S.S. — Vizite prin colhozuri şi sovhozuri, prin uzine şi locaşuri de cultură

Ţăranul muncitor Bohu Grigore, *dela Gospodăria agricolă de Stat din Jimbolia (Timiş Torontal), a făcut şi el parte din delegaţia care a vizitat Uniunea Sovietică timp de şase săptămâni.*

Iată ce povesteşte el despre cele văzute în Ţara Socialismului :

IN VIZITA LA COLHOZUL „LENIN"

„Vizitând colhozul „Lenin" din comuna Okum, Republica Georgia, am putut constata adevărata viaţă de belşug pe care o duc ţăranii colhoznici din aceste părţi. Am intrat prin casele oamenilor şi mi-am dat seama că au tot ce le trebue, spre a duce o viaţă fericită. Am luat masa cu ei şi am dormit sub acelaş acoperiş, am văzut spitalul mare şi curat ce dă asistenţă medicală gratuită tuturor membrilor colhozului, am cercetat creşele şi grădiniţele de copii, în care odraslele oamenilor muncii capătă îngrijire şi educaţie aleasă; am trecut pe la sala de cinematograf, pe a cărei scenă se dau şi serbări cu concursul unui ansamblu artistic alcătuit din muncitorii colhozului.

Fiecare colhoznic are pe lângă casă până la 3/4 ha. teren arabil în folosinţă proprie, are dreptul la două vaci, 10-12 oi sau capre, câte păsări de curte vrea, 15 stupi etc. ceea ce le îngăduie să ducă un trai îmbelşugat, în mijlocul familiei.

CUM SE LUCREAZA INTR'UN COLHOZ

Oamenii lucrează după norme care se fixează de adunarea generală a colhozului, aceeaşi care stabileşte şi modul de plată, fie în bani, fie în natură. Muncitorii depun multă râvnă, pentru a produce cât mai mult şi de-o cât mai bună calitate, ştiind că şi răsplata lor este mai mare când reuşesc să facă un lucru bun.

Am mers pe teren şi am văzut nesfârşite culturi de păioase, care tocmai se secerau cu ajutorul combainelor, trase câte trei deodată de un singur tractor. Trei maşini de acestea, supravegheate de numai câţiva oameni, reuşesc să secere şi să treere într'o singură zi 75 ha. Grâul, pe măsură ce este treerat de combaină, se goleşte într'un camion ce merge pe de alături şi este transportat imediat la staţia de selecţionare.

RECOLTE RECORD

La grâul obicinuit, cum este cel de pe la noi, media la ha. a fost în vara aceasta de 2800-3200 kgr., dar am văzut şi grâu cu spicul ramificat care a dat 5500-6000 kgr. la ha. Am adus cu mine o mână de spice din acest grâu, spre a le arăta oamenilor dela noi, ca să se convingă şi ei că cele văzute şi spuse de mine sunt adevărate.

Dar savanţii sovietici nu s'au mulţumit cu aceste rezultate şi pregătesc acum un alt soi de grâu, care dă chiar 10.000 kgr. la ha., grâu pe care l-am văzut într'un lot de experienţă, pe o suprafaţă de 10 h.

LA COLHOZUL KLARATEŢCHI

Colhoznicii dela Klaratetchi (Republica Azerbaigiană) ne-au întâmpinat la gară cu muzică şi flori şi ne-au luat cu maşinile lor proprii şi ne-au dus să le vizităm colhozul.

După ce am poposit în parc, construit de colhoznici prin muncă voluntară, am luat masa în mijlocul lor şi apoi am intrat prin casele lor şi ne-am dat seama cât de bine trăiesc, nelipsindu-le nimic din ceeace este necesar unei gospodării îmbelşugate.

Am fost în vizită la fierarul colhoznic, care îndeplineşte această meserie în sat din 1931, muncind numai cu braţele, lipsit fiind chiar de-o palmă de pământ. Deşi împovărat de-o familie numeroasă, a reuşit să-şi construiască o casă încăpătoare în 1936, iar azi are în gospodărie două vaci, zece oi, şase porci şi nenumărate păsări. Patru persoane din familia lui lucrează la colhoz, iar trei urmează cursurile unui Institut superior de învăţământ.

In casa fierarului, am văzut aparat de radio, pian, maşină de cusut. Anul trecut, familia fierarului a făcut 1565 zile de muncă în colhoz şi a mai primit încă 145 zile acordate de Stat ca premiu. Pentru fiecare zi de muncă i s'au plătit: 5.200 kgr. grâu, 4 l. vin, 32 ruble, 0,300 l. ţuică, 0,100 kgr. unt şi 30 gr. miere de albine. Am văzut în magazia lui de cereale încă 4000 kgr. grâu şi 1800 l. vin rămase din anul trecut. Fierarul ne-a servit din bucatele lui proprii, o masă îmbelşugată întregei delegaţii româneşti, alcătuită din 40 persoane.

MUNCA BATRANILOR ŞI A COPIILOR

Bătrânii lucrează în colhoz până la vârsta de 60 ani, după care sunt întreţinuţi de obşte, care le oferă mijloacele necesare de trai, dintr'un procent de 2% care se reţine din venitul colhozului pentru ajutorarea văduvelor de război, invalizilor şi bătrânilor.

Bătrânii trecuţi de 60 ani, care ţin să muncească totuş, sunt repartizaţi la munci mai uşoare, în raport cu capacitatea fiecăruia.

Când doi tineri se căsătoresc, colhozul le vine în ajutor, construindu-le casă, cumpărându-le vite, păsări şi toate cele necesare unei gospodării.

Copiii până la 16 ani studiază şi numai după aceea sunt puşi la muncă.

LA SOVHOZ

La sovhozul (ferma de Stat) din apropiere, am putut vedea întinse culturi pomicole, viticole şi de păioase. Toţi muncitorii de aci au case clădite de Stat. Ei primesc un salariu fix şi, dacă depăşesc norma ce li s'a fixat, primesc un plus în natură, în afara banilor. Sovhozul a acordat muncitorilor ajutoare băneşti în sumă de 60.000 ruble.

Dela 9500 kgr. struguri la ha., cât s'a realizat vara trecută, se speră ca în toamna aceasta să se ajungă la 13.000 kgr.

Munca se efectuiază pe grupe alcătuite din 7-10 oameni, cărora li se atribue câte un ha. pentru lucru. De cu toamnă, se îngrijesc să care bălegar şi îngrăşăminte chimice (azot, calciu şi fosfor) pe ogoare, pentrucă randamentul să fie cât mai mare. Cele 200 varietăţi de viţă cultivată aci au fost create de savantul Lisenco. Orice muncitor de pe lângă sovhoz are în folosinţă câte 1250 m. p. pentru grădina de zarzavat.

Sovhozul din Kironabat se ocupă cu creşterea şi selecţionarea vitelor de rasă. Am văzut vaci roşii de stepă care au dat, în 300 zile, până la 6922 l. lapte, în urma unei atente îngrijiri şi a hranei raţionale, formată din fân, cartofi, sfeclă şi morcovi. Un taur Siementhal, în vârstă de 3 ani, cântăreşte 1003 kgr. iar unul roşu, de 9 ani, 1120 kgr.; un viţel, care abia împlinise un an, avea greutatea de 430 kgr. De cum se nasc, viţeii sunt hrăniţi suplimentar cu ceai de fân, care li se dă cu biberonul.

Fiecare sovhoz este prevăzut cu un laborator pentru analiza nutreţului ce se dă vitelor.

LA O STAŢIUNE DE MAŞINI

Staţiunea de maşini pe care am văzut-o la Lagodinski dispune de 86 tractoare de mare putere, în afară de multe şi diferite maşini şi unelte, cu care deserveşte cele 46 colhozuri situate pe o rază de 30 km.

Intre colhoz şi staţiune se încheie un contract, potrivit căruia se fixează condiţiile de lucru şi de plată, care se face în natură. Legătura între staţiune şi echipele de pe teren se face cu ajutorul radio-ului, — instalaţii cu care au fost înzestrate până acum peste 200 staţiuni. 85% din muncile câmpului sunt mecanizate.

Campania de treer durează 20 zile, timp în care combainerul (conducătorul maşinei), primeşte dela colhoz, în afara salariului ce i-l plăteşte staţiunea, 1500 kgr. grâu. La fel primeşte zilnic şi tractoristul, câte 3 kgr. grâu şi 20 ruble.

După fiecare recoltă, se restituie sămânţa luată cu împrumut dela staţiune, se varsă cota reglementară, se reţine 2% pentru bătrâni, invalizi şi văduve, iar restul se împarte între muncitori, după zilele prestate.

In timpul muncilor de vară, toţi medicii dela oraş sunt trimişi la colhozuri, pentru a da asistenţă colhoznicilor.

Nicăieri cred că Statul nu ajută pe muncitori mai mult ca în Uniunea Sovietică, unde nivelul de viaţă al tuturor creşte pe zi ce trece, unde buna starea şi prosperitatea fiecăruia în parte reprezintă cea mai înaltă datorie a Patriei şi conducerii marelui Stat Socialist.

Invăţămintele culese de noi din U.R.S.S. vor servi în scurtă vreme unui trai mai bun şi celor din ţara noastră".

Organizarea protecţiei muncii pe şantierele ministerului construcţiilor

Potrivit Decretului-Lege al Prezidiului Marii Adunări Naţionale referitor la constituirea Consiliului pentru protecţia muncii, la Ministerul Construcţiilor a avut loc o conferinţă cu delegaţii Sindicatelor, ai Centralelor şi Intreprinderilor de construcţii din Minister, pentru organizarea serviciului de protecţia muncii pe şantierele de construcţii.

ORAŞE LA MARGINE DE ŢARĂ

MANGALIA

Există, fără îndoială, anumite legături tainice între oameni şi locurile unde sunt aşezaţi şi-şi duc viaţa un timp mai îndelungat. Rădăcinile existenţei lor se adâncesc tot mai mult şi se înfrăţesc cu ceea ce e manifestare de viaţă în jur, până ce formează aproape un tot de nedespărţit, iar caracteristicile se lasă modelate cu timpul, până ce devin un soi de reflexe reciproce.

Este cu neputinţă să nu gândeşti astfel, având în faţă pe un localnic nevoit să-şi treacă zilele sub soarele necruţător al stepei dobrogene, ogoit însă în permanenţă de răcoarea purtată pe aripile nevăzute ale brizei adiind dinspre larg.

Cele două plaje, despărţite prin dig

UN ORAŞ CARE-ŞI MASOARA VARSTA CU MIILE DE ANI

Aşezată la extremitatea sud-estică a ţărmului nostru dobrogean, la aproape cincizeci de km. sud de Constanţa, Mangalia de astăzi este moştenitoarea directă a unui trecut frământat, în care viaţa paşnică şi constructivă a alternat cu perioade de cumpănă, de lupte şi dezastre, pentrucă, din lacrimi şi ruine, să renască asemenea unei alte pasări Phoenix, mai obosită, poate, mai lipsită de strălucirea de altădată, dar mereu dornică de-a fiinta mai departe.

Istoria scrisă este destul de sgârcită cu ştirile ce ni le-a lăsat în privinţa trecutului său. Se ştie că, prin secolul VI a.H., Grecii din Heracleia au întemeiat pe aceste meleaguri o cetate cu numele Kallatis, a cărei aşezare geografică şi înflorire economică aveau s'o supună unor grele încercări.

Astfel, Herodot ne informează că pe la 512—508 a. H., într'un război purtat contra Sciţilor, Perşii au avut prin aceste meleaguri o ciocnire cu Geţii, pe cari i-au copleşit prin număr. La 339 a. H. Filip II al Macedoniei, într'o altă răfuială cu aceiaşi Sciţi, a ocupat toate cetăţile de pe litoral, printre care şi Kallatis angajând lupte succesive cu Sciţii războinici: a reuşit să-l învingă şi să le ia, în afară de 20.000 prizonieri, tot atâţia cai, mii de vaci, porci, etc. In anul 281 a. H., cetatea a fost asediată de Lisimah, unul din generalii lui Alexandru cel Mare, şi, după o rezistenţă de şase ani, a fost nevoită să se predea.

După aproape patru secole, între 240—248 d. H., Goţii năvălesc asupra cetăţilor înfloritoare de pe malul mării şi incendiază Kallatis, care arde până'n temelii. Se scurg apoi mai bine de o mie patru sute de ani până să aflăm dela Evlia Celebi — celebru călător arab care întreprinde un drum prin aceste părţi pe la 1650 — că Man-Kalé (Cetate întărită, cum se numea pe atunci oraşul) este o aşezare cu activitate comercială înfloritoare, având 300 prăvălii, 30 magazii cu cereale, 6 şcoli, 10 geamii şi adaugă că, raportate la numărul populaţiei, le consideră neîndestulătoare, ceea ce ne poate da o idee de însemnătatea localităţi pe acea vreme.

Insfârşit, mai aproape de noi, între 1780 şi 1877, oraşele din această regiune, deci şi Mangalia, au fost dărâmate de 5—6 ori, cu ocazia războaielor între Ruşi şi Turci.

MANGALIA DE AZI

Oraşelul de azi, cu cei 4800—5000 locuitori ai săi, este tolănit pe-o pantă ce se opreşte sfioasă la o mică distanţă de malul mării. Centrul comercial s'a înghesuit pe-o arteră destul de strâmtă, în imediata vecinătate a coastei, păstrând ceva din caracterul oriental de altădată, cu casele lipite una de alta, aruncându-şi priviri furişe prin vitrinele ce despică din loc în loc un perete pe care-l vezi începând la un colţ de stradă, spre a se termina la celălalt. Partea de apus este presărată cu gospodăriile uneori destul de modeste ale localnicilor, printre cari găseşti numeroşi Greci, Turci, Bulgari şi Armeni.

Pe limba de teren, rămasă decenii întregi ca o panglică sinuoasă dealungul ţărmului, între ultimele două războaie au răsărit puzderie de vile de-o arhitectură modernă, cu ferestre largi orientate spre razele strălucitoare ale soarelui şi spre obrazul albastru al apelor nesfârşite.

Viaţa de fiecare zi a Mangaliei, nu diferă cu nimic de aceea a zeci şi zeci de alte oraşele provinciale, în care bucuriile alternează cu micile necazuri ce dau piperul trebuitor existenţei şi dau un mai mare preţ izbânzilor cucerite prin muncă şi dârzenie. Localnicii sunt agricultori, pescari, crescători de vite, apicultori.

In sezonul băilor, care începe în primele zile ale lui Iulie şi durează până la sfârşitul lui Septembrie, oraşul cunoaşte o simţitoare însufleţire, schimbul cu satele din jur devenind mai activ. Din păcate, exact în perioada aceasta năravul speculei renaşte din somnolenţa de peste an şi dă mult de lucru organelor administrative.

ODIHNA IN STATIUNE

Precum se ştie, Mangalia are o climă maritimă dulce, cu veri temperate, primăveri timpurii şi toamne târzii şi călduroase. Cele două plaje ale ei, de dimensiuni puţin obicinuite şi înzestrate cu un nisip fin, sunt extrem de potrivite pentru cura de soare şi băile de mare, indicate în: rahitism, anemie, debilitate, tuberculoză osoasă, articulară şi ganglionară, reumatism cronic, convalescenţa tusei convulsive şi paralizia infantilă.

Anul acesta, prin grija Confederaţiei Generale a Muncii, au fost amenajate numeroase vile, în care au fost trimişi la odihnă aproape trei mii de oameni ai muncii. Pentru o sumă modestă, salariaţii au petrecut aci două săptămâni, având aci toate cele necesare: casă, masă şi spectacole artistice aproape în fiecare seară.

Graţie strădaniilor depuse, cele 15 zile petrecute de oamenii muncii în Mangalia, au constituit prilej de integrală odihnă şi adevărat isvor de împrospătare a energiilor atât de necesare în munca dârză ce se cere pentru aşezarea ţării pe temelii noui. Colaborarea între organele sindicale şi salariaţi a fost obţinută în mare măsură, graţie atenţiei neobosite cu care responsabilul C. G. M. a ştiut să înconjoare pe fiecare salariat în parte.

EXCURSIILE

Spre a preîntâmpina monotonia şi a prilejui sezoniştilor îmbogăţirea cunoştinţelor, au fost organizate numeroase festivaluri artistice, — cu concursul unor echipe venite dela Constanţa, Timişoara şi cu participarea nelipsită a artiştilor veniţi în localitate la odihnă, — precum şi câteva excursii în împrejurimile Mangaliei.

Au fost vizitate: Peştera din apropierea satului Limanul, aflată la 6 km de Mangalia, distanţă parcursă cu bărcile pe apele lacului; mormântul scitic, situat în partea de sud a oraşului, care păstrează intacte caracterele artei orientale greceşti de-acum mai bine de două milenii; instalaţiile băilor de sulf, alimentate dintr'o grotă în care apa tămăduitoare îşi păstrează în permanenţă temperatura de 22°, precum şi cele trei isvoare cu apă sulfuroasă de băut; muzeul local, conţinând preţioase piese artistice şi arheologice, mărturii ale trecutului plin de glorie al străvechii cetăţi greceşti; crescătoare de cai de rasă arabă, instalată pe o respectabilă întindere de teren pe malul mării pornesc anual sute de reproducători spre toate comunele ţării, pentru îmbogăţirea rasei nobilelor animale; săpăturile vechii cetăţi, care de fiecare dată dau la iveală noui comori de artă greacă.

Mangalia, mezina lanţului de staţiuni de pe litoral, cu zestrea ei de factori curativi naturali şi cu specificu-i quasi-rural pe care şi-l mai păstrează în pofida neîncetatului asalt citadin ce câştigă teren în fiecare an, este menită să devină în scurtă vreme, graţia unor tot mai susţinute strădanii ale organelor de conducere locale, una din cele mai căutate oaze de odihnă şi sănătate din ţara noastră.

C. Postelnicu

Delegaţia tineretului albanez a vizitat muzeul Româno-Rus

In ziua de 2 Septemvrie a. c., delegaţia tineretului albanez, compusă din 50 de persoane, care a participat la Festivalul dela Budapesta a vizitat muzeul Româno-Rus.

După explicaţiile date, şeful delegaţiei a mulţumit precizând că „forţa şi lumina popoarelor este Uniunea Sovietică, a cărei prietenie trebue s'o adâncim în fiecare clipă".